

да спимъ. Въ какво легло — не е ли все едно! 43

Хернани

Мака ли ти сега си отмишаваш, татко,  
загдето твоятъ синъ те е забравилъ?

Дона Солъ, хвърля се къмъ него.  
Боже,

какви нечувани мисленія! Далече  
отъ себе си хвърли стъклото! — Мая дрифа  
отрова въ моятъ сърдце прониква! Туй,  
отъ нѣз ти не тий, ще страдашъ много!

Хернани, на дона Рои. Какъ  
отрова друга ти за нѣз не каишъ,  
душа жестока?

(Ние и захвърля стъклото.)

Дона Солъ

Що направити?

Хернани

А ти?

Дона Солъ

Ела, мой мили, тукъ — вѣвъ моимъ прегръдки!

(Стгаатъ единъ до другъ.)

Нали азъ болжмъ ураси?

Хернани

Не.

Дона Солъ

А! ето,

те сватбената нощъ за насъ започна, мили.  
А за нѣвѣста азъ нали съмъ много бледна?

Дона Рои Голицъ

Пречинитъ насъ за твои удари бере.

Хернани

О, мѣрка — дона Солъ предъ моимъ очи  
да страда и мѣчи!

Дона Солъ

Смири се! Азъ не страдамъ.

Къмъ нови свѣтлинки ний двамъ ще разгнемъ